

Mařenka byla zdrcená Jeníkovou zradou. Dokonce vydržela naléhání Kecalů, svých rodičů i rodičů Vaškových, aby se ještě pořádně rozmyslela, než Vaška odmítne.

Rozmýšlela se opravdu. V jednu chvíli byla jako ve snu plném lásky – a teď tak tvrdé probuzení! Jenže Mařenka nebyla žádnou ušlápnutou květinou... Když k ní Jeník přiběhl a choval se, jako by se nic nestalo, pořádně se na něj rozčílila a tvrdohlavě odmítala vyslechnout jeho vysvětlení.

To ovšem Jeník nečekal: “Nechceš vědět pravdu,” rozkřikl se také, “dobrá!”

A dokonce se nabídl Kecalovi: “Co mi dáš, když ji přemluvíš?”

A pak zase klidně k Mařence hovořil: “Utiš se, vždyť Míchův syn tě miluje, budeš s ním šťastná!”

To už bylo i na Mařenku moc, ještě jí bude Jeník přesvědčovat, že s Vaškem bude šťastná? Konečně dala zklamaná dívka svůj souhlas, aby Kecal svolal rodiče a svědky k podepsání smlouvy, že si vezme Míchova syna.

Rodiče nadšeně přispěchali a celá ves s nimi - ale teď se teprve ukázalo, že staří Míchovi Jeníka dobře znají a neradi ho vidí. Byl to totiž jejich starší syn, ten “tulák a nezbeda”, nemilovaný a svou macechou vypuzený z domu, aby mladší syn, Vašek, zůstal jediným dědicem statku.

Když to zjistila, pochopila Mařenka celou Jeníkovu lest a souhlasila, že si Míchova syna ráda vezme. Vždyť smlouva neříkala nic o tom, kterého Míchova syna si má vzít!

Jeník tedy šťastně dostal Mařenku i 300 zlatých od Kecalů.